

NS Nyhedsbrev

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1079

19.11.2023 (134)

Michael Kühnen Politisk soldaterarbejde: SA's tradition og ånd

Del 2

LÆREN OM DEN 9. NOVEMBER (1923)

Analysen af udviklingen fra 1918 til 1923 har allerede vist os de første tre varige krav, der udspringer af SA's tradition, også for politisk soldatarbejde i dag:

Politiske soldater kæmper for en ny orden - hvor soldaten kan indtage sin retmæssige plads og går derfor sammen om at danne en **REVOLUTIONÆR ALLIANCE AF SOLDATEREDE MÆND**.

- Denne føderation er imod livsstilen med ikke-politisk soldatskab (militarisme), som i sidste ende kun stabiliserer det herskende system, og ser tværtimod sig selv som **KERNEN** i en **POLITISK REVOLUTIONÆR FOLKEHÆR**.

Som en organisationsform for den militante elite i vores nation kan Bund kun opfylde sin revolutionære opgave, hvis den som en **STURM-ABTEILUNG (SA)** underordner sig **DET REVOLUTIONÆRE PARTI FOR DE TYSKE ARBEJDERE (NSDAP)**.

Disse traditionslinjer fra SA's formative år skulle vise sig at være fremtidsorienterede og er det stadig den dag i dag, som det vil blive vist. Det

praktiske mål for den politiske kamp i årene 1919-1923, som ville udløse en national opstand, et oprør, ved at etablere en ligeværdig alliance, en politisk føderation af soldater (Deutscher Kampfbund), stadig primært forstået i militære termer, med det revolutionære arbejderparti, kan derimod ikke være en tradition for os. Vores tradition stammer ikke fra forløbet af den fejlslagne opstand den 9. november 1923, men fra de erfaringer, vi kan drage af den. Disse lektioner vedrører naturligvis først og fremmest strategien for den politiske kampbevægelse og er derfor blevet udførligt præsenteret af mig ved forskellige lejligheder, allerede i den sammenhæng.

På dette tidspunkt er det kun vigtigt, hvordan disse læresætninger, som sætter kampen for masserne og dermed for realiseringen af en "legal revolution" i stedet for opstanden, påvirker de politiske soldaters alliancer: Forholdet mellem den politiske soldaterorganisation og det revolutionære arbejderparti blev ikke en alliance mellem ligemænd, men må indebære en utvetydig underordning af den militante hast under viljen til at forme partiet. Derfor er det "tyske kampforbund" fra 1923, som forenede de dengang aktive politiske soldater fra forskellige forbund i en revolutionær-militær oprørsorganisation og konfronterede NSDAP som en ligeværdig partner, IKKE vores model. Vi stræber ikke efter at forene soldater i en militær oprørsorganisation, men efter at forene de politiske soldater i en Sturm-Abteilung - en underafdeling - af partiet, som har den ledende politiske rolle i dette!

Men begge sektioner tilsammen, som kun er organisationsformer for de forskellige typer mennesker inden for en bevægelse, sætter sig ikke som opgave at vælte det herskende system militært, men stræber efter at overbevise massen af befolkningen om vores idé og holdning til livet! Den revolution, vi stræber efter, er ikke en opstand for at ændre magtbalancen, men at vinde folkemasserne for et nyt livsideal, som så uundgåeligt vil blive fulgt op af en ændring i magtstrukturene!

Ud fra erfaringerne fra den 9. november 1923 opstår således det fjerde krav i SA-traditionen til de politiske soldater:

Kamptidens SA forstår sig selv som en soldatisk, men ikke som en militær organisation - den slutter sig derfor sammen for at danne en soldatisk underafdeling af partiet og ikke en militær oprørsbevægelse! Den ønsker at samle de mest værdifulde og militante elementer af folket omkring sig ved eksempel, forbillede og uddannelse, men ikke at vælte det herskende system ved væbnet kamp. **SA AFVISER VÆBNET OPSTAND** og bekender sig til **STRATEGIEN FOR LOVLIG REVOLUTION!**

FORBUDSPERIODEN (1923 - 1925)

Den uundgåelige fiasko for den nationale opstand den 9. november 1923 på grund af forræderi fra reaktionære kredse førte til den første store og livstruende krise for den unge nationalsocialistiske bevægelse: Lederen blev arresteret og idømt fængselsstraf - NSDAP blev forbudt! Sammen med partiet blev SA også forbudt som underafdeling, der dermed havde fejlet dobbelt - som militær forening og del af den militære oprørsorganisation Deutscher Kampfbund, fordi oprøret var endt med et fuldstændigt nederlag, og som militant underafdeling af det revolutionære arbejderparti, fordi NSDAP var blevet forbudt og ikke længere var i stand til at blande sig i den politiske debat på en formativ måde. I denne situation viste Ernst Röhm's geniale organisatoriske kraft og urokkelige kampvilje sig endnu en gang:

Det er hans fortjeneste, at den revolutionært-politiske soldaterbevægelse ikke igen gik i opløsning i utallige foreninger og sekter, men forblev samlet som et fællesskab. Under de vanskeligste ydre betingelser skabte han en stor og magtfuld militær organisation - **Frontbann** - som et juridisk dække for det **forbudte**, men stadig eksisterende SA. Det, der blev tilbage uden for Frontbann, blev reduceret til apolitisk soldaterarbejde eller forblødt i organiseringen af angreb og attentater og ofrede sig i en blodig aktionisme, der i sidste ende forblev forgæves. Frontbann derimod, som snart omfattede titusinder af kæmpere, blev en stor, samlet kamporganisation af politiske soldater og var loyal over for Adolf Hitler, den tyske revolutionsleder. Men som organisator og kæmper et lysende eksempel, Ernst Röhm som politisk strateg var og forblev altid sværdkæmperen, der i sidste ende kun kendte én vej til den nye orden - organiseringen af væbnet opstand. Dette mål blev dybest set også opfyldt af Frontbann. Men det kunne ikke være, og var ikke, vejen frem. Adolf Hitler tog ved lære af det mislykkede oprør:

I løbet af de måneder, han sad fængslet i fæstningen, nåede Føreren frem til sine grundlæggende indsigter om den tyske revolutions vej og, afledt heraf, om SA's rolle og opgave i den tyske frihedskamp. I hans bog "Mein Kampf" (Min kamp) præsenteres og begrundes alt det, som vi har anerkendt som de første fire konklusioner fra SA's historie, og som stadig er bindende for os. Ikke Wehrverband - og dermed ikke Frontbann - var den sidste og gyldige form for det nye SA.

Fra nu af skulle ikke den militære, men den politisk-propagandistiske gennembrudskamp være det klare og eneste mål for Sturm-Abteilung. Dermed var spørgsmålet om SA's dobbelte karakter bindende afgjort - selv om SA var af soldatkarakter, skulle det ikke være en militær, men en rent politisk styrke i partiets tjeneste. Dette adskilte også i første omgang Adolf Hitlers og Ernst Röhm's

veje: Loyal over for Føreren trak Röhm sig fra ledelsen af Frontbann og returnerede kommissionen for at fortsætte det forbudte SA. Derefter forlod han Tyskland for at reorganisere den bolivianske hær som militærrådgiver i generalstaben. Vejen var banet for det nye SA.

I første omgang var både partiet og SA dog fortsat forbudt. Først skulle forbuddet overleves, og vejen skulle ryddes for en ny begyndelse. Denne første periode med forbud mod den nationalsocialistiske bevægelse - så kort som den var - er ikke desto mindre et vigtigt og interessant eksempel for os, da vi befinder os i en lignende, om end meget vanskeligere situation:

Ud af de mere end 65 år - siden den nationalsocialistiske bevægelse eksisterede - var den forbudt i 41 år og er stadig forbudt i dag. I disse lange år med forbud har vi haft tid nok til at analysere, hvordan en så undertrykt bevægelse under sådanne forhold kan leve videre og vokse sig stærkere igen. I otte år har vi fundet og fulgt den klare og gennemtænkte vej, som nu bringer os mere målrettet mod genfødslen af vores parti. Ideer dør aldrig af forfølgelse og forbud - ideer dør kun af ligegyldighed og resignation. Men hvem kunne modsætte sig disse mere effektivt og mere beslutsomt end de politiske soldater i vores livsfilosofi, hvis hele liv er præget af tro, lydighed og kamp, som alt sammen modsiger enhver tanke om ligegyldighed og resignation?

Det viser meget tydeligt, hvor meget nationalsocialisme er mere end den rationelle erkendelse af rigtigheden af en ideologisk og politisk overbevisning - hvor meget det også er en livsholdning, der gennemsyrrer hele mennesket på alle områder af livet! Man kan måske forbyde og midlertidigt opløse organisationer, men en sådan idé, som både er en verdensanskuelse og en livsstil, kan man aldrig forbyde - og frem for alt kan man ikke forbyde de mennesker, som ikke bare tilslutter sig denne idé, men som lever den kompromisløst og trofast, dag efter dag, og står op for den!

Ethvert forbud må mislykkes igen og igen på grund af denne kendsgerning! Arbejdere, soldater og ledere - de tre manifestationer af det nationalsocialistiske menneskebillede - forbliver, hvad de er, selv om deres organisationsformer bliver smadret. Og som arbejdere, soldater og ledere vil de altid danne nye organisationsformer, fordi de ikke får deres styrke og magt fra eksistensen af en bestemt organisation, men fra det faktum, at de danner et uforgængeligt fællesskab af ideer!

Men mens et lederkorps' fællesskab er sårbart, fordi det naturligt omfatter en forholdsvis lille kreds af mennesker (således gik den nationalsocialistiske bevægelse i opløsning efter 1945 ikke mindst på grund af de allieredes og deres tyske kollaboratørers mord på dens øverste lederkorps og de mange års internering

og deraf følgende eliminering af dens mellemste og nederste lederkorps), og mens fællesskabet af små, hårdtarbejdende, men ofte stadig meget indviklede i deres private levevilkår og livsperspektiver, har en tendens til under forbudsforhold at bryde sammen i forskellige grupper og smågrupper, der taktisk unddrager sig forbuddet i stedet for modigt at bekæmpe det, partikammerater under et forbud og uden den stærke ryggrad i en fungerende partiorganisation har tendens til at bryde sammen i forskellige grupper og smågrupper og taktisk undvige forbuddet i stedet for modigt at bekæmpe det, vil fællesskabet af politiske soldater, selv i tilfælde af midlertidig fragmentering, med det sunde instinkt og takket være den fremherskende kammeratlige følelse for livet hos krigeren, altid have en afgørende andel i at overvinde eller i det mindste neutralisere et forbud!

Dette fællesskab af politiske soldater behøver ikke en bestemt organisationsform - om det lever videre som en magtfuld militærforening, som det engang gjorde med Frontbann (1924), om det er som formodede bowling-, vandre- og spareklubber, som det gjorde under SA-forbuddet i 1932, eller som fritidsklub, stamværtshus eller hyggeklub (Freundschaftsgesellschaft Deutschland-Obervolta), som det gjorde efter forbuddet af det nye SA (ANS/NA) i 1983, alt dette er muligt, men ikke afgørende. Det, der er afgørende, er den indsigt, vi som den femte kan udlede af SA's tradition:

Vores nationalsocialistiske livssyns uovervindelighed skyldes i det væsentlige vores politiske soldaters indstilling til livet, som under et forbud danner et uforgængeligt idéfællesskab, der sikrer bevægelsens overlevelse og genfødsel uafhængigt af konkrete organisationsformer!

KAMPENS PERIODE (1925 - 1933)

Kort efter sin løsladelse fra fæstningsfængslet i Landsberg gengrundlægger Føreren NSDAP i februar 1925. Ophævelsen af NS-forbuddet kom efter løftet om, at den nationalsocialistiske bevægelse fremover ville operere strengt lovligt og ikke ville forsøge endnu et kupforsøg. Som allerede nævnt var denne forsikring ikke en kapitulation over for den borgerlige stat eller endda et forræderi mod revolutionen. Tværtimod, med denne marchlinje blev erfaringerne fra den 9. november nu omsat til praksis, og strategien for lovlig revolution blev anvendt, hvilket så kulminerede den 30. januar 1933 med magtovertagelsen af lederen af NSDAP, som på dette tidspunkt allerede var vokset til at blive langt den stærkeste politiske kraft i Tyskland!

Disse år fra 1925 til 1933 er gået over i vores bevægelses historie som den første periode med kamp. Det var også i disse år, at SA, som snart også var nystiftet, fandt sin egentlige form:

Nu opstod den civile, ubevæbnede partihær af politiske soldater, og den voksede sig stærkere år for år. Typen af denne politiske soldat - virkeliggjort i de snart hundredtusindvis af brunskjorter fra SA - blev helten i det spirende Tredje Rige. Den "ukendte SA-mand", som Dr. Goebbels engang havde kaldt "Det Tredje Riges aristokrat", var med sin kamp og sit offer den egentlige skaber af den nationalsocialistiske folkestat! 400 blodvidner og flere tusinde sårede - det var SA's blodtørst i kampen for det nye rige. Men urokkelig og uimodståelig marcherede dette folks politiske hær frem mod den endelige sejr.

I september 1930 fik NSDAP sit politiske gennembrud: Indtil da havde de tusinder af mænd, som i en tilsyneladende håbløs situation havde fundet sammen i SA, udgjort det mest aktive og militante element i det tyske folk. Men efter denne første, store valgsejr vågnede erindringen om frontfællesskabet under Første Verdenskrig og alle de nationale og sociale håb, der engang havde været knyttet til det - længslen efter et virkeligt nationalt fællesskab af arbejdere og soldater - igen i de brede folkemasser! Det, der havde været en hastig kamp, blev de brede massers folkekamp! Tyskland var ved at vågne! SA's kampråb "**Tyskland vågner!**" gav nu genlyd hos hundredtusinder af mænd - soldater fra den store krig, men også mange helt unge kæmpere, hvis længsel efter fællesskab var blevet skæbnesvangert vækket i dette Weimar-system af elendighed, korrupsion og demokrati! Denne vækst i den brune hær medførte naturligvis enorme organisatoriske problemer, som den tidligere SA-organisation kæmpede for at klare.

Nu var det ikke længere et spørgsmål om at passe ilden, om at holde ud i den mørke nat - nu skulle SA bringes i en form, der kunne sætte det i stand til at kæmpe sig til magten. For den store valgsejr i september 1930 var ikke afslutningen på kampen - det var kun begyndelsen på den virkelige gennembrudskamp. Først nu formede gårdsdagens kræfter sig virkelig mod nationalsocialismen, nu udstedte KPD den ordre, der blev begyndelsen på masseterroren: "**Slå fascisterne, hvor I møder dem!**"

I denne situation kaldte Adolf Hitler Ernst Röhm tilbage fra Bolivia - og Röhm kom og overtog ledelsen af SA igen som stabschef. Führerens vurdering af Röhms arbejde og det SA, han ledede i disse kritiske år, fremgår i bakspejlet af hans nytårsbudskab til stabschefen i 1934, som blev offentliggjort i den daværende tyske presse:

"Min kære stabschef!

Den nationalsocialistiske bevægelses kamp og den nationalsocialistiske revolution blev kun muliggjort af SA's konsekvente nedkæmpelse af den

marxistiske terror. Hvis hæren skal garantere nationens beskyttelse udadtil, så er det SA's opgave at sikre den nationalsocialistiske revolutions sejr, den nationalsocialistiske stats eksistens og vores nationale fællesskab indadtil. Da jeg udnævnte dig, min kære stabschef, til din nuværende stilling, gennemgik SA en alvorlig krise. Det er først og fremmest takket være dig, at dette politiske instrument efter kun få år var i stand til at udvikle den styrke, der gjorde det muligt for mig endelig at vinde kampen om magten ved at besejre den marxistiske modstander.

Ved slutningen af den nationalsocialistiske revolutions år føler jeg mig derfor tvunget til at takke dig, min kære Ernst Röhm, for de uforgængelige tjenester, du har ydet den nationalsocialistiske bevægelse og det tyske folk, og forsikre dig om, hvor taknemmelig jeg er over for skæbnen for at kunne kalde sådanne mænd som dig mine venner og våbenkammerater. I varmt venskab og taknemmelig påskønnelse.

Din Adolf Hitler."

Så det var ikke den hårdtarbejdende partiarbejder, ikke den medrivende taler og ikke den dybsindige tænker, der var de virkelige skabere af Det Tredje Rige, uanset hvor nødvendige de alle var for sejren. Skaberen af Det Tredje Rige - det var den "ukendte SA-mand", den simple brunskjortede soldat, som gennem sit liv, sin kamp og sit politiske arbejde var mere overbevisende, end nogen organisation, noget enkeltstående massemøde og noget teoretisk skrift kunne have været! Det var netop de opildnede masser af socialistiske og kommunistiske arbejdere, med deres sunde instinkt og afsky for enhver borgerlig reaktionær holdning og ideologi, som kun kunne være blevet vundet for nationalsocialismen af det levede eksempel fra antikapitalistiske og antiborgerlige revolutionære arbejdere og soldater. Første verdenskrigs frontfællesskab, som ifølge alle frontsoldaters følelse ville have overvundet den borgerlige klasses tilstand efter en sejr og fremtvunget den tyske nations sociale folkestat, men som blev brudt af forræderi og nederlag til det fremvoksende system af bonzer og parasitter, var opstået på ny, havde udstrålet til den unge generation og nu rummede nyt håb for det tyske folks overlevelse og nye udvikling - dette frontfællesskab havde fundet sin endelige form i SA's brune hær og muliggjort sejren for det revolutionære tyske arbejderparti, den nationalsocialistiske bevægelse!

Vi tænker især på denne SA-kamptid, når vi holder fast i Sturm-Abteilung's tradition og ånd og bringer den til nyt liv i vores tid og for vores kamp.

Men dette SA arbejdede ikke gennem et selvstændigt program eller politiske krumspring - det arbejdede udelukkende gennem SA-åndens levede eksempel, gennem den enkelte SA-kæmpers daglige konkrete liv og handlinger, der på sin

plads som individ såvel som del af brunskjortehæren var den skarpeste og klareste legemliggørelse af den nationalsocialistiske livsholdning og derved overbeviste og medførte folkets kammerater! I dette arbejde, gennem SA-åndens levede eksempel, ligger SA's sjette og nok vigtigste traditionslinje, uden hvilken alt andet ville være meningsløst, og som vi med stolthed bekender os til, ligesom vi forstår og ønsker at leve den som en afgørende opgave og forpligtelse i vores liv og vores kamp!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFLAUFORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly
Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligtvis filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg foresøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeheden har (www.mourningtheament.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere at lave. At studere Anders Vindenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om en ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkeolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER
Number 179 (1978) Founded 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the greatest National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Thousands of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or armed battle, whether armed with propaganda material or in a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gottard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
 Hundredvis af bøger på mange sprog
 Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!